

SADRŽAJ

1. UVOD
 2. INVALIDITET
 - 2.1. Pojam invaliditeta
 - 2.2. Vrste invaliditeta
 - 2.2.1. Tjelesno oštećenje
 - 2.2.2. Oštećenje vida
 - 2.2.3. Oštećenje sluha
 - 2.2.4. Intelektualne teškoće
 - 2.3. Osobe s invaliditetom
 3. SOCIJALNA INTEGRACIJA
 - 3.1. Obitelj i šire okruženje
 - 3.2. Odgoj i obrazovanje
 - 3.3. Informiranje i podizanje razine svijesti
 - 3.4. Sudjelovanje u kulturnom životu
 - 3.5. Udruge osoba s invaliditetom u civilnom društvu
 4. CILJ ISTRAŽIVANJA
 5. HIPOTEZE ISTRAŽIVANJA
 6. METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA
 - 7.1. Način provođenja istraživanja
 - 7.2. Uzorak ispitanika
 - 7.3. Mjerni instrument
 - 7.4. Metode obrade podataka
 7. REZULTATI I RASPRAVA
 - 8.1. Sociodemografski podaci ispitanika
 - 8.2. Rezultati t-testa i χ^2 testa
 8. VERIFIKACIJA HIPOTEZA
 9. ZAKLJUČAK
- LITERATURA
- PRILOG
1. UVOD

Poznato je kako osobe s invaliditetom po brojnosti čine najveću manjinu na svijetu, koja ima svoje specifičnosti kao i svaka druga. No, često se dogodi da osobe s invaliditetom ne mogu ravnopravno funkcionirati u društvu, za što je zaduženo društvo kao cjelina. Posljednjih tridesetak godina sve se više počinje raditi na punopravnom uključivanju osoba s invaliditetom u život zajednice, ali tek posljednjih nekoliko godina je ta tema postala mnogo aktualnija.

Što sve čini socijalnu integraciju? Svi i sve. Propisi, fizička okolina, svijest, odmicanje od predrasuda... Svatko od nas treba složiti dio slagalice. Kako bi se to postiglo, stručnjaci i zakonodavci donose strategije, odobravaju se projekti i programi kako bi socijalna integracija uzela maha. Trenutno se provodi Nacionalna strategija izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom od 2007.-2015. godine. Ova strategija osmišljena je na način da slijedi Akcijski plan Vijeća Europe, a prati petnaest životnih područja. Svako od tih područja jednako je važno za izgradnju integracije, a unutar njih se ponovno radi o širokom spektru aktivnosti s ciljem poboljšanja položaja osoba s invaliditetom u našem društvu.

Osobe s invaliditetom najčešće prate predrasude od strane okoline. Ipak, mislim da su te predrasude u gradovima, posebno većima nešto blaže. Naime, gradovi imaju određenu dimenziju multikulturalnosti, a u

njima je najčešće i započet proces različitih aspekata socijalne integracije pa je za vjerovati da se u tome djelomično razlikuju od manjih mjesta. Naravno, sve ima svoje prednosti i nedostatke. Život u gradu sa sobom nosi nepostojanje socijalne mreže u neposrednoj blizini. Često se ne poznaje prve susjede, a kamo li ostatak ulice, što znači da u neposrednoj blizini nemate nikoga tko vam u trenu može priskočiti u pomoć. Je li u ruralnim područjima situacija drugačija? Provodi li se integracija (točnije, neki njeni aspekti) jednako? Kakve su zapravo razlike između velikog grada i manjeg mjesta gledano u smislu socijalne integracije? Ova su me pitanja zanimala, jer zaista vjerujem da neke razlike postoje, neovisno o tome kakve su. Upravo zato sam odlučila provesti istraživanje na dva područja koja su vrlo različita: području zagrebačke Dubrave i području Pregrade u Hrvatskom zagorju.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com